Ue aasta laul.

Wiisil: Oh armsad hinged armo taimed.

Oh laulgem röömsast Jummalalel!
Et Ta suurt head meile teind.
Uts aast' on möda läinud jälle,
Ja meie Temma armo näind;
Uut aastat annab jälle meile,
Sest laulgem röömsast Jummalale.

Kui watan tänna selja tahha
Se aasta peal, mis möda läind,
Siis pean heitma pölwil' mahha,
Sest ollen paljo patto tein'd.
Ma pallun: Issand! anna andeks,
Mo patto siiid, oh anna andeks!

Weel Issand, olle armolinne
Mo wasto, ni kui tännini.
Mo Jesus minno armokenne,
Mind sada ikka eddasi.
Kui Sinno armo al ma ollen,
Siis eggal aial römus ellan.

Ei nimmeta ma üksnes ennast
So ette Issand palludes,
Keik meie rahwast, maast ja linnast,
Neid toon So ette öhkades.
Keik seisust lasse önne leida,
Ja meie peale armo heida.

Oh önnista So koggodusses,
So kalli sönna kulutust,
So Sakramentid pühhitsusses,
So rahwast kela lahhutust;
So teenrid täitko Sinno wäggi,
Jä Sionile ikka liggi.

Keik ristirahwa juhhatajad
Oh Jummal! kaitse önnista.
Mei' kallist rigi Wallitsejad,
Kui silma terra kaitse Sa,
Lass' tedda kaua meile jäda,
Ja Sinnult önni tamist sada.

Kes kohtus on öigusse moistjad,
Neid aita seädust piddada,
Et need, kes on öigusse otsjad
Ka wõttaksid Sind täunada.
Kes ilma süta, sago armo,
Kes kadde, kawwal, kangest hirmo.

Oh önnista köik koli koiad,
Kus saab noor suggu öppetust,
Seal kaswatakse tütred, poead,
Et pärritsid So önnistust;

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1872, lk. 20